

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Olsztynie

LOL.410.011.03.2015
P/15/091

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Olsztynie
ul. Artyleryjska 3e, 10-165 Olsztyn
T +48 89 678 82 00, F +48 89 678 82 30
lol@nik.gov.pl
Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-69, 10-950 Olsztyn

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/15/091 – Zapewnienie przez organy administracji publicznej dostępu do jezior stanowiących wody publiczne w latach 2011-2015 (I półrocze).
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie
Kontroler	Cezary Kasznicki, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 94969 z dnia 29 maja 2015 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
Jednostka kontrolowana	Starostwo Powiatowe w Giżycku, al. 1 maja 14, 11-500 Giżycko (dalej „Starostwo”).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Wacław Strażewicz, Starosta Powiatu Giżyckiego od dnia 1 grudnia 2014 r. Poprzednio stanowisko to zajmował Mirosław Dariusz Drzażdżewski w okresie od 2 grudnia 2010 r. do 1 grudnia 2014 r.

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Uzasadnienie oceny ogólnej

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości¹ działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Na pozytywną ocenę zasługuje prawidłowe przygotowanie organizacyjne do wykonywania zadań związanych z ustalaniem przebiegu linii brzegu, wydawaniem pozwoleń wodnoprawnych, decyzji legalizujących urządzenia wodne, a także decyzji nakazujących likwidację urządzeń wodnych. We wszystkich badanych przypadkach powiadamiano strony o wszczęciu postępowań administracyjnych i przekazano im decyzje spełniające wymogi określone w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego², które zawierały m.in.: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, podstawę prawną, rozstrzygnięcie wraz z uzasadnieniem oraz pouczenie o trybie odwołania ze wskazaniem właściwego organu.

Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły natomiast przypadków:

- nieegzekwowania od podmiotów wnioskujących o wydanie pozwoleń wodnoprawnych i decyzji legalizujących urządzenia wodne, przedłożenia dokumentów potwierdzających, że lokalizacja tych urządzeń nie nienarusza przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- nieustalenia opłat legalizacyjnych w odniesieniu do ośmiu urządzeń wodnych objętych decyzjami o ich legalizacji,
- niepodejmowania działań w celu weryfikacji oświadczeń właścicieli o likwidacji urządzeń wodnych wybudowanych bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Prowadzenie postępowań administracyjnych w zakresie wydawania pozwoleń wodnoprawnych, ustalania linii brzegu oraz stwierdzonych przypadków wybudowania urządzeń wodnych bez pozwolenia.

Opis stanu faktycznego

Na terenie Powiatu Giżyckiego znajdują się 72 jeziora o łącznej powierzchni 14.835,42 ha stanowiące śródlądowe wody powierzchniowe płynące (Wp). Spośród ww. jezior, stanowiących własność Skarbu Państwa, 61 jeziorami o łącznej powierzchni 4.629,49 ha zarządzał Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego, dziesięcioma o łącznej powierzchni 10.198,18 ha Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie.

Uwagi dotyczące badanej działalności

Według zapisu w ewidencji gruntów i budynków, gospodarowanie nieruchomością będącą własnością Skarbu Państwa oznaczoną numerem działki 130/3, stanowiącą w części grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi o pow. 7,75 ha (jezioro Upalczyk) i drogi o pow. 0,04 ha, przypisano Staroście Giżyckiemu.

Jezioro to było przedmiotem wniosku Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2007 r. skierowanego do Starosty o przekazanie gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi w trwały zarząd marszałka. Zgodnie z decyzją Wojewody Suwalskiego z dnia 22 kwietnia 1993 r. ww. jezioro w 2007 r. stanowiło własność Gminy Wydminy. Ostatecznie stan prawny ww. nieruchomości rozstrzygnięto decyzją Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 1 czerwca 2011 r. stwierdzającą nieważność decyzji komunalizacyjnej Wojewody Suwalskiego przekazującej nieruchomość Skarbu Państwa na rzecz samorządu lokalnego.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami³ zasobem nieruchomości Skarbu Państwa gospodarują starostowie, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej.

Ustawa z dnia 18 lipca 2011 r. Prawo wodne⁴ w art. 217 ust. 1 stanowi, że z dniem wejścia w życie ustawy, wody będące własnością Skarbu Państwa oraz grunty pokryte tymi wodami przechodzą w trwały zarząd odpowiednio - urzędów morskich, regionalnych zarządów gospodarki wodnej, parków narodowych, stosownie do art. 11 ust. 1 pkt 1-3.

Jerzy Bujno Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska Gospodarki Wodnej i Rolnictwa w Starostwie („WOŚGWiR”) wyjaśnił, że: od czerwca 2011 r. prowadzi działania w zakresie uregulowania stanu prawnego jeziora Upalczyk i przekazania go Marszałkowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Podał też, że sporządzenie dokumentacji geodezyjnej do ustalenia linii brzegu jeziora w celu wydzielenia gruntów pod wodami oraz drogą zlecono w dniu 30 czerwca 2015 r., a ustalenie linii brzegu umożliwi przekazanie tych gruntów Marszałkowi Województwa Warmińsko – Mazurskiemu. Wskazał też, że w latach 2011 – 2015 (do 30 czerwca) Starostwo nie wykonywało żadnych czynności właścicielskich, a także nie wpływały do Starostwa

³ Dz.U. z 2015 r., poz. 782 j.t.

⁴ Dz. U.z 2015 r., poz. 469 j.t.

żadne wnioski o dzierżawę lub inne dotyczące użytkowania jeziora. Podał też, że przekazanie tego jeziora pominięto w wyniku nieuwagi i natłoku innych zajęć.

(dowód: akta kontroli str. 3-43, 357)

1.1. W regulaminach organizacyjnych Starostwa (w okresie objętym kontrolą obowiązywały dwa regulaminy) wykonywanie zadań wynikających z ustawy Prawo wodne, związanych m.in. z wydawaniem decyzji o ustaleniu linii brzegu, pozwoleń wodnoprawnych oraz prowadzeniem postępowań administracyjnych w zakresie legalizacji urządzeń wodnych wykonanych bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego przypisano WOŚGWIR. Zadania te ujęto także w zakresach obowiązków dwóch z pięciu pracowników tego wydziału.

(dowód: akta kontroli str. 44-85)

1.2. W latach 2011-2015 (do 30 czerwca) do WOŚGWIR wpłynęły trzy wnioski o ustalenie linii brzegu jezior oraz jeden wniosek dotyczący rozgraniczenia gruntów na jeziorze Niegocin na podstawie art. 15a ustawy Prawo wodne.

Po rozpatrzeniu ww. wniosków w dwóch przypadkach wydano decyzje ustalające linie brzegu jezior na wysokości kilkudziesięciu nieruchomości przyległych, tj. na jeziorze:

- Wydmińskim obręb Wydminy gmina Wydminy – na wniosek z 2012 r. Wójta Gminy Wydminy w związku z wystąpieniem do Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Olsztynie o zgodę na użyczenie części gruntu z przeznaczeniem pod aleję spacerowo-widokową,
- Łękut obręb Jasieniec gmina Kruklanki – wniosek osoby prywatnej dysponująca nieruchomością przyległą do jeziora.

Obie ww. decyzje wydano w oparciu o przedłożony przez wnioskodawcę projekt rozgraniczenia gruntów spełniający wymogi określone w art. 15 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Prawo wodne.

W jednym przypadku, dotyczącym jeziora Guber, zawiadomiono wnioskodawcę o pozostawieniu sprawy bez rozpatrzenia w związku z nieuzupełnieniem braków w złożonym wniosku, a w jednym – odmówiono rozgraniczenia gruntów na podstawie art. 15a ww. ustawy.

W badanym okresie Starosta wydał z urzędu (zgodnie z wymogiem art. 15b ww. ustawy) jedną decyzję o ustaleniu linii brzegu jeziora Gołdapiwo w wyniku przeprowadzonej w 2011 r. modernizacji ewidencji gruntów i budynków obrębu Jeziorowskie gm. Kruklanki.

(dowód: akta kontroli str. 86-91)

1.3. W okresie objętym kontrolą Starostwo wydało łącznie 115 decyzji⁵ udzielających pozwoleń wodnoprawnych dotyczących urządzeń wodnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 19 lit. h ustawy Prawo wodne, z tego 25 decyzji odnosiło się do urządzeń zlokalizowanych na jeziorze Niegocin i 3 – na jeziorze Wydmińskie.

(dowód: akta kontroli str. 92-104)

Spośród 28 pozwoleń wodnoprawnych wydanych na jezioro Niegocin i Wydmińskie, w 26 przypadkach pozwolenia te dotyczyły budowy pomostów, w jednym kładki z tarasem widokowym i w jednym - budowy przystani.

⁵ w tym: 24 w 2011 r., 23 w 2012 r., 32 w 2013 r., 27 w 2014 r. i 9 w 2015 r.

We wszystkich ww. pozwoleniach zobowiązano inwestorów m.in. do wykonania urządzeń wodnych zgodnie z operatem wodnoprawnym, zgłoszenia robót budowlanych lub uzyskania pozwolenia na budowę w organie administracji architektoniczno-budowlanej Starostwa (przed rozpoczęciem wykonania urządzeń). Analiza ww. dokumentacji wykazała, że w 12 przypadkach inwestorzy urządzeń wodnych (pomostów) dokonali zgłoszenia robót budowlanych, w dwóch uzyskano pozwolenie na budowę (kładka z tarasem widokowym i budowa przystani), zaś w pozostałych 14 przypadkach nie dokonano zgłoszenia robót budowlanych lub nie uzyskano pozwolenia na budowę tych urządzeń wodnych.

Przeprowadzone oględziny brzegu jeziora Niegocin i Wydmińskie, które miały na celu ustalenie, czy w 14 ww. przypadkach wybudowano urządzenia wodne, wykazały m.in., że:

- w trzech przypadkach - inwestorzy nie wybudowali urządzeń wodnych, na które uzyskali pozwolenia wodnoprawne,
- w jedenastu przypadkach inwestorzy wykonali urządzenia wodne pomimo nie wywiązania się z obowiązku dokonania zgłoszenia robót lub uzyskania pozwolenia budowlanego, z tego:
  - dziewięć urządzeń wykonano zgodnie z operatem wodnoprawnym, na podstawie którego Starosta wydał pozwolenie wodnoprawne,
  - w dwóch przypadkach wykonano urządzenia nie spełniające parametrów określonych w pozwoleniach wodnoprawnych. Dotyczyło to decyzji nr WŚ.6341.7.29.2014 z 9 maja 2014 r. zezwalającej na wykonanie pomostu stałego drewnianego w kształcie litery „I” o długości 8,5 m - wykonano natomiast pomost pływający o długości ok. 5 m oraz decyzji WŚ.6341.7.120.2013 z 8 lipca 2013 r. - na pomost stały stalowo-drewniany w kształcie litery „T” o długości 12,7 m odcinek dojazdowy i 8,4 m poprzeczka - wykonano zaś pomost pływający w kształcie litery „I” o długości ok. 8 m.

Ponadto przeprowadzone oględziny wykazały, że na jeziorze Wydmińskim na wysokości działek przyległych od nr 416/16 do nr 420/16 znajdują się cztery pomosty, każdy w kształcie litery „L”, posadowiony na drewnianych palach o długości od około 10 m do 20 m, na które w Starostwie brak było pozwoleń wodnoprawnych.

(dowód: akta kontroli str. 102-153)

1.4. Analiza dokumentacji losowo wybranych 11 (spośród 115) pozwoleń wodnoprawnych wykazała m.in., że we wszystkich przypadkach były one wydane w drodze decyzji na wniosek inwestora po złożeniu operatu wodnoprawnego. W decyzjach tych ustalono cel i zakres korzystania z wód z wyszczególnieniem parametrów urządzeń wodnych (m.in. kształtu, długości, szerokości, maksymalnej głębokości od korony pomostu do dna jeziora) oraz wyposażenia (m.in. stanowisk ratowniczych, liczby drabinek zejściowych lub pachołków cumowniczych).

W toku postępowania o wydanie ww. decyzji, we wszystkich badanych przypadkach przekazano zainteresowanym stronom zawiadomienie o wszczęciu postępowania, w tym m.in.: wykonującym uprawnienia właścicielskie w imieniu Skarbu Państwa (Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie zwany dalej „RZGW” lub

Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego) oraz gospodarstwom rybackim. Następnie wyżej wymienionym przekazywano decyzje zezwalające na wykonanie urządzeń wodnych (pozwolenia wodnoprawne).

W ośmiu z 11 operatów wodnoprawnych załączonych do wniosków o wydanie analizowanych pozwoleń, znajdowały się decyzje wójtów ustalające warunki zabudowy, dla inwestycji polegających na budowie urządzeń wodnych na jeziorze. W dwóch przypadkach (WŚ.6341.7.10.2015 i WŚ.6341.7.126.2013) urządzenia były zlokalizowane na jeziorach na wysokości nieruchomości przyległych, które objęto miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Uwagi dotyczące
badanej działalności

W jednym przypadku (WŚ.6341.7.49.2011), Starosta wydał pozwolenie wodnoprawne, pomimo iż do wniosku nie załączono, stosownie do wymogów art. 131 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo wodne, decyzji o warunkach zabudowy jeziora Tałty na wysokości działki nr 42/5, która nie była objęta miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 125 pkt 2 ustawy Prawo wodne, pozwolenie wodnoprawne nie może naruszać: ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy.

Naczelnik WOŚGWIR podał, że według jego wiedzy na terenie Powiatu Giżyckiego nie został uchwalony żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla wód powierzchniowych, a urządzenia wodne są wykonywane na działkach stanowiących jeziora. Pozwolenie wodnoprawne rozstrzyga wykonanie urządzenia wodnego w zakresie określonym w art. 1 ustawy Prawo wodne. W związku z tym uznał, że nie ma potrzeby sprawdzania, czy pozwolenie wodnoprawne jest zgodne z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Podał też, że nie żądano przedłożenia decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy uznając, iż nie są one wymagane.

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela stanowiska Pana Naczelnika, bowiem każda zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy, nawet dla zmian zagospodarowania terenu, które nie wymagają pozwolenia na budowę⁶ – dotyczy to również budowy urządzeń wodnych.

(dowód: akta kontroli str. 8-43, 154-189)

Opis stanu
faktycznego

1.5. W okresie objętym kontrolą Starosta wydał łącznie 54 decyzje legalizujące urządzenia wodne wybudowane bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego. Analiza dokumentacji 13 losowo wybranych postępowań w sprawie legalizacji urządzeń wodnych wykazała m.in., że decyzje wydawane były na wniosek inwestora po złożeniu operatu wodnoprawnego. W decyzjach ustalano cel i zakres korzystania z wód, z wyszczególnieniem parametrów i liczby urządzeń wodnych (m.in. kształtu, długości, szerokości, współrzędnych geograficznych), wyposażenia urządzeń wodnych, a także informację o obowiązku wniesienia opłaty legalizacyjnej zgodnie

⁶ art. 59 ust 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.)

z wydanym postanowieniem, pokrycia ewentualnych strat i szkód powstałych w wyniku wykonania wydanej decyzji.

W toku postępowania we wszystkich przypadkach Starostwo przekazało zainteresowanym stronom zawiadomienie o wszczęciu postępowania, w tym m.in.: wykonującemu uprawnienia właścicielskie w imieniu Skarbu Państwa (w przypadku analizowanych decyzji był to RZGW) i gospodarstwom rybackim. Następnie wyżej wymienionym przekazywano również uprawomocnione decyzje legalizujące urządzenia wodne. Ponadto decyzje wydawane od 2013 r. przekazywano również do wiadomości Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego w Giżycku („PINB”).

Naczelnik WOŚGWIR podał, że mimo iż nie był zobowiązany do przekazywania kopii decyzji legalizacyjnych jednostce sprawującej nadzór budowlany, to w 2011 r. informował PINB o wydaniu sześciu takich decyzji, a od 2013 r. wszystkie decyzje legalizacyjne przekazywał do wiadomości PINB.

We wszystkich badanych decyzjach legalizujących urządzenia wodne, informowano również właścicieli tych urządzeń o obowiązku określonym w art. 20 ust. 1 i 2 ustawy Prawo wodne do zawarcia umowy użytkowania gruntów pokrytych wodami.

Do trzech z 13 analizowanych operatów wodnoprawnych załączono decyzje wójtów gmin ustalające warunki zabudowy dla inwestycji polegających na budowie urządzeń wodnych na części działki jeziora, na wysokości działek przyległych - nie objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

W sześciu przypadkach nieruchomości przyległe do jezior (Tajty, Niegocin i Jagodne), na których zalegalizowano urządzenia wodne, objęte były miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Ustalone
nieprawidłowości

W czterech pozostałych przypadkach (WŚ.6341.7.12.2011, WŚ.6341.7.65.2014, WŚ.6341.7.29.2013, WŚ.6341.7.39.2011), Starostwo nie wyegzekwowało od podmiotów składających wnioski, załączenia decyzji o warunkach zabudowy jezior na wysokości działek przyległych, które nie były objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Uniemożliwiało to dokonanie oceny, czy lokalizacja tych urządzeń nie narusza przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z art. 64a ust. 2 ustawy Prawo wodne, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może wydać decyzję o legalizacji urządzenia wodnego, jeżeli lokalizacja tego urządzenia nie narusza przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W myśl art. 59 ust 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

- zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy,
- przepis ust. 1 stosuje się również do zmiany zagospodarowania terenu, która nie wymaga pozwolenia na budowę.

Naczelnik WOŚGWIR podał, że w przypadku decyzji nr WŚ.6341.7.12.2011 popełniono błąd nie wzywając wnioskodawcy do uzupełnienia dokumentacji

o decyzję o warunkach zabudowy. Natomiast w pozostałych przypadkach podał, że legalizowane pomosty nie przekraczały długości całkowitej 25 m i wysokości liczonej od korony pomostu do dna akwenu 2,5 m i nie wymagały uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Wskazał również, że według jego wiedzy na terenie Powiatu Giżyckiego nie został uchwalony żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla wód powierzchniowych, a urządzenia wodne są wykonywane na działkach stanowiących jeziora. W związku z tym uznał, że nie ma potrzeby sprawdzania, czy pozwolenie wodnoprawne jest zgodne z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

(dowód: akta kontroli str. 8-43, 92-93, 190-227)

Opis stanu faktycznego

1.6. W związku z wydaniem 54 decyzji legalizujących urządzenia wodne, Starosta we wszystkich przypadkach w drodze postanowienia określił wysokość opłat legalizacyjnych stanowiących 10-krotność opłaty skarbowej oraz termin wniesienia tych opłat. W okresie objętym kontrolą wysokość naliczonych opłat z tytułu legalizacji urządzeń wodnych wynosiła łącznie 134.540 zł.

Spośród 54 postanowień, w 49 przypadkach (właściciele urządzeń wodnych) wnieśli opłatę legalizacyjną w terminie określonym w postanowieniu. W pięciu przypadkach opłata ta została wniesiona z opóźnieniem od 1 do 27 dni. Starostwo w tych przypadkach prawidłowo naliczyło odsetki karne w łącznej kwocie 43,29 zł.

W 13 decyzjach objętych analizą zalegalizowano ogółem 27 urządzeń wodnych, a w wydanych postanowieniach - opłaty legalizacyjne ustalono za 19 urządzeń w łącznej wysokości 99.820 zł, w tym:

- w dwóch postanowieniach (nr WŚ.6341.7.78.2014 i WŚ.6341.7.77.2014) opłatę ustalono odpowiednio za dwa urządzenia (umocnienie brzegu oraz slip) w kwocie 4.340,0 zł i sześć urządzeń (trzy pomosty, umocnienie brzegu, slip i keje cumownicze) w kwocie 13.020 zł,
- dziewięciu przypadkach wysokość ustalonej opłaty dotyczyła jednego urządzenia wodnego i wynosiła w każdym postanowieniu kwotę 2.170 zł,
- w dwóch postanowieniach (WŚ.6341.7.60.2014 i WŚ.6341.7.39.2011) opłatę ustalono w wysokości po 2.170 zł w każdym, mimo że w decyzjach zalegalizowano odpowiednio cztery urządzenia wodne (pomost drewniany, umocnienie brzegu, slip i dalby cumownicze) oraz sześć urządzeń (pięć pomostów i slip).

Ustalone nieprawidłowości

Nie ustalono opłaty legalizacyjnej w odniesieniu do ośmiu urządzeń wodnych w łącznej kwocie 17.360 zł, tj. w przypadku decyzji WŚ.6341.7.60.2014 - trzech urządzeń (6.510 zł) i decyzji WŚ.6341.7.39.2011 – pięciu urządzeń (10.850zł).

W myśl art. 64a ust. 2 ustawy Prawo wodne, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może wydać decyzję o legalizacji urządzenia wodnego, ustalając jednocześnie, w drodze postanowienia, wysokość opłaty legalizacyjnej, wynoszącą 10-krotność opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia wodnoprawnego.

Naczelnik WOŚGWIR podał, że zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt. 19 lit. h ustawy Prawo wodne przez urządzenia wodne rozumie się mury oporowe, bulwary, nabrzeża, pomosty, przystanie, kąpieliska, a w związku z tym, że w decyzji znak

WŚ.6341.7.39.2011 legalizowano pomost drewniany stały wymieniony w ww. przepisie oraz drewniane umocnienie brzegu, slip i dalby cumownicze, opłatę legalizacyjną ustalono w wysokości 2.170 zł za jedno urządzenie wodne (pomost drewniany stały). W odniesieniu do decyzji i postanowienia znak WŚ.6341.7.60.2014 podał, że wniosek dotyczyły zespołu pomostów, które błędnie zakwalifikowano jako przystań i pobrano opłatę legalizacyjną za jedno urządzenie wodne. Wskazał też, że opłaty legalizacyjne za każde urządzenie wodne naliczał dopiero po jednym ze szkoleń, w którym uczestniczył.

(dowód: akta kontroli str. 8-43, 190-227)

Opis stanu
faktycznego

1.7. W latach 2011-2015 (I półrocze) Starosta wydał dziewięć decyzji o likwidacji urządzeń wodnych. Analiza pięciu z nich wykazała m.in., że w czterech decyzjach ustalono termin likwidacji tych urządzeń (WŚ.6341.7.25.2011, WŚ.6341.7.10.2012, WŚ.6341.7.21.2015, WŚ.6341.7.14.2014), a w jednej (WŚ.6341.7.20.2013) nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzje te przekazano zainteresowanym stronom, w tym m.in.: wykonującemu uprawnienia właścicielskie w imieniu Skarbu Państwa (w przypadku analizowanych decyzji był to RZGW).

W dokumentacji Starostwa brak było dokumentów potwierdzających wykonanie obowiązku likwidacji urządzeń wodnych.

Naczelnik WOŚGWIR podał, że zgodnie z art. 156 ustawy Prawo wodne kontrolę gospodarowania wodami w zakresie przestrzegania warunków ustalonych w decyzjach wydanych na podstawie ustawy (utrzymania wód oraz urządzeń wodnych) wykonują odpowiednio Prezes Krajowego Zarządu oraz dyrektorzy regionalnych zarządów. Starosta nie posiada delegacji ustawowej, wynikającej z Prawa wodnego do wykonywania kontroli, wobec czego ich nie dokonywano.

(dowód: akta kontroli str. 8-43, 228-232)

1.8. Analiza dokumentacji dotyczącej 32 postępowań administracyjnych w sprawie wydania pozwoleń wodnoprawnych (11 postępowań), legalizacji urządzeń wodnych (13), ustalenia linii brzegu (3) i likwidacji urządzeń wodnych (5) wykazała m.in. że:

- we wszystkich przypadkach wszczęto postępowanie oraz zawiadomiono strony o jego wszczęciu, a wydane decyzje zawierały elementy wymagane art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego⁷, tj. m.in.: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie o trybie odwołania ze wskazaniem właściwego organu, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydawania decyzji,
- dwa postępowania zawieszono w myśl art. 97 § 1 pkt 4 Kpa w związku z rozstrzygnięciem zagadnienia przez inny organ, o czym informowano pozostałe strony postępowania,
- 25 decyzji wydano w terminie od 2 do 30 dni od dnia otrzymania wniosku, zaś w siedmiu przypadkach decyzje wydano w terminie od 33 do 77 dni od dnia złożenia wniosku, nie powiadamiając stron o przyczynach zwłoki i nowym terminie załatwienia sprawy.

⁷ Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.

W myśl art. 35 § 1 i § 3 Kpa - organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki, załatwienie spraw wymagających postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. Art. 36 ww. ustawy zobowiązywał do informowania strony postępowania o przyczynach opóźnienia w wydawaniu decyzji i nowym terminem załatwienia sprawy.

Naczelnik WOŚGWiR wyjaśnił m.in., że: telefonicznie wzywał wnioskodawców o poprawienie lub uzupełnienie złożonej dokumentacji i po ich dostarczeniu dopiero wyznaczał termin załatwienia sprawy. Natomiast w przypadku niewielkich opóźnień, nie uznał za konieczne ustalenia nowego terminu załatwienia sprawy.

(dowód: akta kontroli str. 8-43, 87-89, 154-158, 190-197, 229-232)

1.9. Starostwo, stosownie do wymogów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków⁸ określiło w regulaminie organizacyjnym procedurę ewidencjonowania i rozpatrywania skarg i wniosków. Przyjmowanie i rejestrację skarg przypisano do zadań Wydziału Organizacyjnego w zakresie obsługi sekretariatu i punktu informacyjnego Starostwa. Natomiast koordynowanie postępowań w tych sprawach powierzono Sekretarzowi Powiatu.

(dowód: akta kontroli str. 44-77)

1.10. Z analizy (w badanym okresie) zapisów prowadzonej w Starostwie ewidencji skarg i wniosków, nie wynika, aby wpłynęły skargi dotyczące m.in. ograniczenia dostępu do jezior stanowiących wody publiczne oraz dotyczących budowy urządzeń wodnych bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego.

W okresie objętym kontrolą bezpośrednio do WOŚGWiR wpłynęło 125 wniosków dotyczących sprawdzenia legalności wybudowania urządzeń wodnych, w tym trzy wnioski od osób prywatnych, jeden z PINB i 121 z RZGW. Należy odnotować iż PINB i RZGW w jednym wniosku prosiło o sprawdzenie od jednego do kilkudziesięciu urządzeń wodnych. Starostwo rozpatrując poszczególne wnioski odnosiło się oddzielnie do każdego z urządzeń wodny.

Analiza 10 losowo wybranych wniosków dotyczących 97 urządzeń wodnych, tj. jednego złożonego w 2011 r., pięciu w 2012 r. i czterech w 2013 r. wykazała m.in., że we wszystkich przypadkach podjęto działania w celu wyjaśnienia sprawy. Spośród ww. urządzeń wodnych w:

- 14 przypadkach posiadały one pozwolenia wodnoprawne,
- 4 wybudowano przed 01.01.1974 r. i nie wymagały one uzyskania pozwolenia wodnoprawnego⁹,
- 13 przypadkach urządzenia zostały zalegalizowane,
- 5 wydano decyzje nakazujące likwidację urządzeń wodnych,

W przypadku 41 urządzeń, Starostwo otrzymało oświadczenia, że urządzenia te zostaną zlikwidowane lub zostały już zlikwidowane. Starostwo w żadnym z ww.

⁸ Dz. U. Nr 5, poz. 46

⁹ Dz. U. z 1974 r. Nr 38, poz. 230 ze zm. w art. 133 ust. 1 stanowi, że nie jest wymagane pozwolenie wodnoprawne na istniejące w dniu wejścia w życie ustawy urządzenia wodne.

przypadków nie wydało decyzji nakładającej obowiązek likwidacji tych urządzeń w myśl art. 64a ust. 5 ustawy Prawo wodne. W pięciu przypadkach potwierdzono wykonanie ww. zobowiązań określonych w oświadczeniach, poprzez dokonanie wizji w terenie (dotyczy wniosku PINB).

Naczelnik WOŚGWiR podał, że wszyscy właściciele urządzeń wodnych wykonanych bez pozwolenia wodnoprawnego byli wzywani do złożenia wyjaśnień w sprawie. W sytuacji, gdy właściciel uznał, że nie zamierza skorzystać z delegacji zawartej w art. 64a ust. 1 ustawy Prawo wodne – z własnej inicjatywy dokonywał rozbiórki pomostu i składał stosowne oświadczenie. W takich sytuacjach nakładanie obowiązku likwidacji urządzeń w drodze decyzji uznał za bezcelowe.

Zdaniem Najwyższej Izby Kontroli, na etapie wyjaśniania legalności wybudowanych urządzeń nie można przyjmować złożonych oświadczeń, jako dokumentów poświadczających ich likwidację, bez dokonania weryfikacji w terenie.

Ustalone
nieprawidłowości

Analiza dokumentacji dotyczącej trzech spośród 20 pozostałych urządzeń¹⁰ wykazała, że w sprawie nr:

- WŚ.6341.109.2013 i WŚ.6341.108.2013 - Starostwo wystąpiło w 2013 r. do właścicieli nieruchomości dz. nr 148/2, 148/1, 147/4 i 147/3 przyległych do jeziora Niegocin, na którym wybudowano urządzenia wodne bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego o wyjaśnienie zaistniałej sytuacji. Właściciele tych urządzeń wystąpili (pismami z dnia 23 i 24 maja 2013 r.) o przedłużenie terminu złożenia odpowiedniej dokumentacji. Do dnia kontroli NIK (10.07.2015 r.) Starostwo nie podjęło żadnych działań w celu zakończenia tej sprawy, tj. nie przedłużyło terminu złożenia dokumentacji, nie wydało decyzji legalizujących lub nakazujących likwidację tych urządzeń, a ich właściciele nie złożyli żadnych dokumentów.

Przeprowadzone w dniu 23 czerwca 2015 r. (tj. w toku kontroli NIK LOL.410.011.04.2015) oględziny wykazały m.in., że przy ww. nieruchomościach znajdowały się następujące urządzenia wodne: dz. nr 148/2 – drewniany pomost w kształcie litery „I” o długości 15 m i umocnienie brzegu wykonane z drewna i kamieni o dł. 12 m, dz. nr 148/1 – drewniany pomost w kształcie litery „L” o dł. 20 m, dz. nr 147/4 – drewniany pomost w kształcie litery „T” o dł. 51,6 m oraz dz. nr 147/3 – drewniany pomost w kształcie litery „I” o dł. 13 m i pomost w kształcie litery „L” o dł. 52 m;

- WŚ.6341.7.144.2012 – Starostwo w grudniu 2012 r. wezwało właścicieli nieruchomości nr 7/7 przyległej do jeziora Jagodne, na którym wybudowano pomost bez wymaganego pozwolenia, do złożenia wyjaśnień. Wezwany, pismem z dnia 27 grudnia 2012 r. podał, że będzie legalizował urządzenie wodne, ale do dnia 4 stycznia 2013 r. nie złożył wniosku o jego legalizację. Starostwo kolejnym pismem z dnia 4 stycznia 2013 r. ustaliło ostateczny termin załatwienia sprawy do 30 maja 2013 r., w którym i w tym przypadku nie otrzymało wniosku o legalizację. Do dnia kontroli NIK (10.07.2015 r.) Starostwo

¹⁰ dotyczy urządzeń, których stan prawny na dzień odpowiedzi udzielonej przez Starostwo wnioskodawcom nie był wyjaśniony.

nie podjęło żadnych działań w celu zakończenia tej sprawy, tj. nie wydano decyzji nakazującej likwidację urządzenia.

Naczelnik WOŚGWIR podał, że niedokończenie ww. spraw było ewidentnym niedopatrzaniem.

(dowód: akta kontroli str. 8-43, 233-265)

Opis stanu
faktycznego

1.11. W ramach oględzin¹¹ brzegu jezior Niegocin i Wydmińskie, przy nieruchomościach przyległych do tych jezior (18 nieruchomości przy jeziorze Niegocin w miejscowości Rydzewo i 19 przy Wydmińskim w miejscowości Sucholaski), stwierdzono 51 urządzeń wodnych wybudowanych na gruntach Skarbu Państwa. Na 18 z nich wydano pozwolenia wodnoprawne, w tym:

- siedem urządzeń ujęto w pięciu pozwoleniach wodnoprawnych, a sześć urządzeń zalegalizowano w dwóch decyzjach. Dotyczyło to urządzeń zlokalizowanych na jeziorze Niegocin;
- pięć urządzeń ujęto w pięciu pozwoleniach wodnoprawnych – na jeziorze Wydmińskim.

W 33 przypadkach urządzenia wodne wybudowano bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego, w tym 25 urządzeń przy dziewięciu nieruchomościach przyległych do jeziora Niegocin oraz osiem urządzeń przy siedmiu nieruchomościach przyległych do jeziora Wydmińskiego.

W myśl art. 122 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne, wykonanie urządzeń wodnych wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

Ponadto oględziny wykazały, że w sześciu przypadkach wykonane urządzenia nie spełniały parametrów określonych w wydanych pozwoleniach wodnoprawnych, w tym w czterech przypadkach na jeziorze Niegocin i w dwóch na Wydmińskim.

I tak na gruntach Skarbu Państwa stanowiących działkę jezioro:

- Niegocin bez pozwolenia wodnoprawnego wybudowano:
  - drewniane umocnienie brzegu o dł. 12 m, drewniany pomost pływający w kształcie litery „I” o dł. 2,8 m – na wysokości przyległej nieruchomości stanowiącej działkę nr 137/4,
  - slip z betonowych płyt, umocnienie brzegu wykonane z kamieni, płyt i bloków betonowych o dł. 62 m – na wysokości dz. nr 139,
  - umocnienie brzegu drewnianymi płytami o dł. 5 m – dz. nr 141/1,
  - drewniany pomost w kształcie litery „T” o dł. całkowitej 19 m – dz. nr 143,
  - drewniany pomost w kształcie litery „L” o dł. całkowitej dł. 34 m, trzy drewniane pomosty w kształcie litery „I” o dł. 20,5 m, 5,4 m i 13 m – dz. nr 145/2,
  - drewniany pomost w kształcie litery „I” o dł. 13 m i w kształcie litery „L” o dł. całkowitej 52 m – dz. nr 147/3,
  - drewniany pomost w kształcie litery „T” o dł. całkowitej 51,6 m – dz. nr 147/4,
  - drewniany pomost w kształcie litery „L” o dł. całkowitej 20 m – dz. nr 148/1,
  - drewniany pomost w kształcie litery „I” o dł. 15 m oraz umocnienie brzegu wykonane z kamieni i drewna o dł. 12 m – dz. nr 148/2,

¹¹ przeprowadzonych w toku kontroli NIK w PINB w Giżycku (LOL.410.011.04.2015)

Wybudowane urządzenia wodne nie spełniały parametrów określonych w wydanych pozwoleniach wodnoprawnych lub decyzjach legalizacyjnych nr:

- WŚ 6224p-30/09 zezwolono na wykonanie pomostu w kształcie litery „L” o dł. 78 m z trapez dojściowym o dł. 10 m i siedmioma odnogami cumowniczymi – wykonano zaś metalową platformę pływającą o powierzchni 72 m² (zakotwiczoną przy brzegu czterema betonowymi kotwicami), dwa drewniane pomosty pływające w kształcie litery „I” o dł. 21 m i 57 połączone trapez dojściowym o dł. 14,2 m oraz 23 pomosty cumownicze - na wysokości przyległej nieruchomości stanowiącej działkę nr 313/3,
- WŚ 6224p-10.09 zezwolono na wykonanie stałego pomostu brzegowego o wymiarach 6,6 m na 28 m, pomostu w kształcie litery „L” o dł. całkowitej 48,5 m i w kształcie litery „I” o dł. 30,8 m oraz WŚ.6341.7.14.2014 zezwolono na wykonanie pomostu pływającego w kształcie litery „I” o dł. 12 m, w kształcie litery „T” o dł. całkowitej 120 m z 24 odnogami cumowniczymi – wykonano drewniany pomost pływający w kształcie litery „T” o dł. całkowitej 122 m z 18 pływającymi pomostami cumowniczymi i 15 wysięgnikami na pływakach, slup betonowy, drewniany pomost pływający w kształcie litery „I” o dł. 10 m, drewniany pomost brzegowy o wymiarach 28 m na 6,2 m (posadowiony na wspornikach betonowych), kamienny mur oporowy o dł. 27,9 m oraz umocnienie brzegu o dł. 3,3 m przy schodach prowadzących na pomost brzegowy – na wysokości dz. nr 136,
- WŚ.6341.7.60/2014 zalegalizowano wykonanie drewnianego pomostu w kształcie litery „L” o dł. całkowitej 21,1 m, drewnianego umocnienia brzegu o dł. 9 m, slupu i dwóch dębów cumowniczych - wykonano slup betonowy, drewniany pomost w kształcie litery „L” o dł. całkowitej 21,1 m, dwie dębals cumownicze, drewniane umocnienie brzegu o dł. 22,4 m (łącznie z częścią znajdującą się na działce nr 143), betonowy murek oporowy w kształcie litery „C” – dz. nr 144,
- WŚ 6224p-11/06 zezwolono na wykonanie pomostu w kształcie litery „T” o dł. całkowitej 23 m - wykonano trzy drewniane pomosty w kształcie litery „I” o dł. 17,2 m, 5 m i 11m, pomost w kształcie litery „T” o dł. całkowitej 38 m, slup betonowy, drewniane umocnienie brzegu o dł. 22,5 m – dz. nr 149.
- Wydzińskie, bez pozwolenia wodnoprawnego wybudowano:
  - drewniany pomost w kształcie litery „T” o dł. całkowitej 14,8 m – dz. nr 210/6,
  - drewniany pomost w kształcie litery „T” o dł. całkowitej 15,2 m – dz. nr 207/1,
  - drewniany pomost w kształcie litery „I” o dł. 13,5 m – dz. nr 207/2,
  - dwa drewniane pomosty pływające w kształcie litery „I” o dł. całkowitej 11,8 m – dz. nr 206/2,
  - drewniany pomost w kształcie litery „I” o dł. 4,2 m – dz. nr 203/1,
  - drewniany pomost w kształcie litery „T” o dł. całkowitej 8,2 m – dz. nr 201,
  - drewniany pomost w kształcie litery „L” o dł. całkowitej 14 m – dz. nr 51/12,

Wykonano urządzenia nie spełniające parametrów określonych w wydanych pozwoleniach wodnoprawnych nr:

- WŚ.6341.7.25.2014 zezwolono na wykonanie drewnianego pomostu w kształcie litery „L” o dł. całkowitej 10 m – wykonano drewniany pomost w kształcie litery „L” o dł. całkowitej 19,2 m – dz. nr 210/5,
- WŚ.6224p-43/10 zezwolono na wykonanie pomostu w kształcie litery „L” o dł. całkowitej 25 m – wykonano drewniany pomost w kształcie litery „L” o dł. całkowitej 30,1 m – dz. nr 52/2.

Spośród 12 urządzeń wodnych objętych oględzinami, na budowę których Starosta wydał pozwolenia wodnoprawne do Wydziału Budownictwa wpłynęło pięć zgłoszeń o rozpoczęciu robót budowlanych, w tym dwa od właścicieli nieruchomości przyległych do jeziora Niegocin i trzy przyległych do jeziora Wydmieńskiego.

W pozostałych ośmiu przypadkach nie dokonano zgłoszenia robót budowlanych lub nie uzyskano pozwolenia na budowę urządzeń wodnych, mimo takiego obowiązku nałożonego w wydanych pozwoleniach wodnoprawnych.

(dowód: akta kontroli str. 102-104, 135-153, 266-351)

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

2. Realizacja wniosków pokontrolnych skierowanych w ramach kontroli P/10/154.

Opis stanu
faktycznego

W toku kontroli przeprowadzonej w Starostwie w IV kwartale 2010 r., którą objęto zapewnienie przez organy administracji rządowej i samorządowej w Województwie Warmińsko-Mazurskim dostępu do jezior stanowiących wody publiczne, w ramach przeprowadzonych oględzin linii brzegu działki jezioro na wysokości 13 nieruchomości przyległych do jeziora Niegocin w miejscowości Bogaczewo i 16 przyległych do jeziora Jagodne w m. Kozin, ustalono m.in., że:

- w m. Bogaczewo – wystąpiła rozbieżność pomiędzy linią brzegową, a granicą działki jeziora o łącznej powierzchni 4.069 m², a grunt ten był użytkowany wraz z działkami przyległymi,
- w m. Kozin – rozbieżność taka wynosiła łącznie 10.158 m² i ten grunt również był użytkowany wraz z działkami przyległymi.

Najwyższa Izba Kontroli w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 31 stycznia 2011 r. skierowanym do Starosty Giżyckiego, wniosła o podjęcie działań, w uzgodnieniu z RZGW, w celu zapewnienia aktualności operatu ewidencyjnego w zakresie rodzajów użytków gruntowych działek Skarbu Państwa stanowiących jeziora Niegocin i Jagodne na wysokości nieruchomości objętych ww. kontrolą NIK.

Starosta Giżycki, pismem z dnia 3 lutego 2011 r., wystąpił do RZGW w Warszawie o dostarczenie wykazu zmian danych ewidencyjnych wykonanych przez jednostki geodezyjne w celu aktualizacji ewidencji gruntów i budynków.

Dyrektor RZGW w Warszawie pismem z 23 czerwca 2011 r. poinformował Starostę, że nie przewiduje podjęcia działań w zakresie wyznaczenia linii brzegu, oddzielającej grunty pokryte wodą od innych użytków. Podał też, że zgodnie z posiadanym przez RZGW pozwoleniem wodnoprawnym (decyzja Wojewody

Warmińskiego-Mzurskiego¹²⁾ jeziora wchodzące w skład Wielkich jezior Mazurski, stanowią akweny sztucznie podpiętrzone o zmiennym poziomie zwierciadła wody i nie ustala się dla nich linii brzegu.

(dowód: akta kontroli str. 351-356)

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹³⁾, wnosi o:

1. Przekazanie jeziora Upalczyk, właściwej jednostce zarządzającej wodami oraz gruntami pokrytymi tymi wodami, stanowiących własność Skarbu Państwa.
2. Egzekwowanie od podmiotów składających wnioski o wydanie pozwolenia wodnoprawnego lub legalizację urządzeń wodnych przedkładania decyzji o warunkach zabudowy, w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania obejmującego działkę jeziora.
3. Ustalenie i wyegzekwowanie w przypadku spraw nr WŚ.6341.7.60.2014 i WŚ.6341.7.39.2011 opłat legalizacyjnych za każde urządzenie wodne wykonane bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego.
4. Niezwłoczne zakończenie rozpoczętych spraw dotyczących ustalenia legalności wybudowania urządzeń wodnych (sprawa nr WŚ.6341.109.2013, WŚ.6341.108.2013 i WŚ.6341.7.144.2012).
5. Sprawdzenie legalności wybudowanych urządzeń wodnych w przypadku których, stwierdzono brak pozwoleń wodnoprawnych oraz wszczęcie w uzasadnionych przypadkach postępowań administracyjnych.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Olsztynie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania
wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

¹²⁾ OŚR/OI.6811/2/01 z dnia 12.01.2001 r.

¹³⁾ Dz.U. z 2012 r., poz.82 ze zmianami

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Olsztyn, dnia   lipca 2015 r.

Kontroler
Cezary Kasznicki
specjalista kontroli państwowej

.....
podpis

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Olsztynie

Dyrektor
Andrzej Zyśk

.....
podpis